

Toen in het voorjaar van 2020 door het Coronavirus kerkdiensten en veel andere kerkelijke activiteiten niet door konden gaan, schreef ds. Bart Vijfvinkel regelmatig een brief/overweging opdat we ons juist ook in die tijd met elkaar verbonden wisten. Vanwege de op 18 december jl. afgekondigde lockdown verschijnt er weer af en toe een `coronabrief`. Reacties welkom: predikant@pknwormer.nl

30 december 2021

Beste mensen,

Alweer de tweede `coronabrief` (volgende keer ga ik het over iets anders hebben dan corona, ik ben het beu). Ik had niet zien aankomen dat we weer in een lockdown zouden zitten. Zelf heb ik niet veel hinder van de beperkingen al heb ik wel het gevoel dat er een zware deken over de samenleving ligt. Het weinige contact tussen mensen, de lange duur van de coronacrisis (zit er wel een einde aan?), de scherpe tegenstellingen tussen hen die de maatregelen van de overheid steunen en naleven en degenen die tegen die maatregelen zijn, de mensen die door deze crisis hun werk verliezen, de oeverloze aandacht voor corona in de media ... het stemt allemaal niet vrolijk. Wat doet deze tijd met ons? Hoe komen we uit deze crisis, persoonlijk en als samenleving? We zullen het pas later weten, achteraf. Nu we er middenin zitten zoekt eenieder zijn/haar weg.

Het tweede coronajaar is bijna voorbij. Vandaag las ik dat de tweede en derde boosterprik al ingekocht zijn. Corona lijkt bij ons leven te gaan horen. Hopelijk wordt het op den duur iets dat erbij hoort als griep. Zonder volle ic's, stijgende sterftcijfers, angst, verdeeldheid, lockdowns, eenzaamheid. En hopelijk houden de rijke landen ook op alleen maar voor zichzelf te zorgen en worden patenten en vaccins gedeeld met arme landen.

Wat het nieuwe jaar brengt weten we niet. Hoe mensen met die onzekerheid omgaan? Ik ben nog niemand tegengekomen die zei 'God zal het wel oplossen.', zoals die jonge vrouw uit Urk die blijmoedig verkondigde dat we 'een heel goede God hebben.'

We geloven blijkbaar niet (meer) in een God van oplossingen. Frits de Lange, emeritus hoogleraar ethiek aan de Protestantse Theologische Universiteit zegt: '... over corona gesproken: er worden momenteel bakken vol troost en bemoediging uitgestort via sociale media, ook door predikanten. Ik moet zeggen dat ik daar heel stoïsch (onbewogen) onder ben. Wij worden niet gered van corona... we moeten er doorheen.'

En over psalm 121, de psalm die we dit jaar lezen op oudejaarsavond, zegt de Lange:

'Die psalm wil helemaal niet zeggen: jou zal niets overkomen! Maar dat je tóch geborgen bent als jou iets vreselijks overkomt, als je bijvoorbeeld bezwijkt aan het corona-virus.'

Psalm 121

Een lied van de opgang

Ik sla mijn ogen op naar de bergen
vanwaar zal mijn hulp komen?
Mijn hulp komt van de Ene
die hemel en aarde gemaakt heeft.
Niet geeft hij jouw voet te wankelen (lett. aan het wankelen)
niet zal sluimeren jouw hoeder.
Wel, niet sluimert, niet slaapt hij
de hoeder van Israël
De Ene is jouw hoeder
De Ene is de schaduw over jouw rechter hand
Bij dag zal de zon jou niet steken
noch de maan bij nacht.
De Ene zal jou behoeden voor alle kwaad
hij zal jouw ziel behoeden
De Ene zal jouw uitgaan
en jouw terugkomen behoeden
van nu af tot in eeuwigheid.

Ik ben nog niemand tegengekomen die zei 'God zal het wel oplossen', maar wel mensen die zeggen: 'het is niet anders, we moeten er doorheen', 'we moeten er het beste van maken',

'als we maar niet veroordelen, verder verdeeld raken.', 'als we elkaar maar vasthouden, naar elkaar omzien.', 'ik kijk naar wat er nog allemaal wel kan.'
En mensen die vertellen dat het moeilijk is en zwaar: 'er is geen afleiding van wat pijn doet', 'ik zie veel minder mensen, durf ook niet naar de kerk, uit angst voor besmetting', 'ik mis het spontane, even met je vrienden en vriendinnen een pilsje drinken.'

*We geloven
blijkbaar niet
(meer) in een God
van oplossingen.*

En mensen die vertellen van lichtpuntjes: het onverwachte telefoontje, iemand die een aardigheidje brengt, een kaartje van iemand die aan je denkt, een luisterend oor, een geweldige grap die alles minder zwaar maakt, het toch even lekker overtreden van de coronaregels omdat je daar behoefte aan hebt.

Zo heeft ieder zijn/haar eigen verhaal en zoekt ieder zijn/haar eigen weg.
Iedereen beleeft deze tijd anders, afhankelijk van je aanleg/karakter en situatie. De een
opgewekter, de ander somberder.

Ik wens iedereen sterkte en moed en een goed 2022!

Vriendelijke groet,
Bart Vijfvinkel

p. s. deze wil ik u niet onthouden!

Bij Emmy's zoon in Londen zijn ze creatief geweest met covid-zelftesten. Het hele gezin bleek positief en zat in quarantaine.

Mocht u het werk van onze gemeente willen ondersteunen met een extra gift dan kunt u deze overmaken op NL30 RABO 0394.9353.06 ten name van Protestantse Gemeente Wormer. Een deel van de gift zal ook gaan naar de diaconie: de dienst van de kerk in de wereld.